

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny w
następującym składzie:

Przewodniczący: SSA
Sędziowie: SA
SA

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 listopada 2015 r.

sprawy z protestu wyborczego

przeciwko ważności wyborów do Rady Miasta Piły

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na podstawie Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w Pile

z dnia 15 września 2015 r. sygn. akt XIV Ns 95/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy pozostawił protest wyborczy bez dalszego biegu, wskazując, że nie spełnia on warunków przewidzianych w art. 82 § 1 i art. 392 § 2 kodeksu wyborczego. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że podnoszone przez wnioskodawcę zachowania polegające na prowadzeniu niedozwolonej agitacji wyborczej nie mieszczą się w znamionach przestępstw wymienionych w art. 248 - 251 k.k. w związku z czym nie mogą być kwalifikowane jako naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów mające wpływ na wynik tych wyborów. Sąd wskazał, że określenie „naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania” należy wyklądać ściśle. Ponadto nawet gdyby przyjąć, że ww. prowadził niedozwoloną agitację wyborczą, to nie sposób zweryfikować czy wpłynęła ona na wynik głosowania, a jeśli tak to w jaki sposób. W ocenie Sądu I instancji podstawą protestu nie mogły być także okoliczności polegające na dokonaniu zameldowania przez osób fizycznych w swoim mieszkaniu i umożliwienie im w ten sposób oddania głosu na siebie. To bowiem nie ww. dokonał zameldowania ewentualnych osób, lecz na jego wniosek

właściwy organ gminy. Wystąpienie z takim wnioskiem nie może być kwalifikowane jako naruszenie przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów. Powyższe nie ma bowiem żadnego związku ani z przebiegiem głosowania, ani tym bardziej z ustalaniem jego wyników lub wyników wyborów. Ustalanie listy osób uprawnionych do głosowania jest bowiem zupełnie inną kwestią. Wskazane przez wnioskodawcę zachowanie mogłoby ewentualnie być oceniane przez pryzmat art. 248 pkt 2 k.k., zgodnie z którym kto w związku z wyborami do Sejmu, do Senatu, wyborem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborami do Parlamentu Europejskiego, wyborami organów samorządu terytorialnego lub referendum używa podstępem celu nieprawidłowego sporządzenia listy kandydujących lub głosujących, protokołów lub innych dokumentów wyborczych albo referendalnych podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Jednakże w ocenie Sądu I instancji dyskusyjne jest, czy zachowanie polegające na złożeniu wniosku i zameldowanie w mieszkaniu osób, które faktycznie w nim nie zamieszkują może być kwalifikowane jako podstęp w rozumieniu ww. przepisu. Nie budzi natomiast wątpliwości, że wnioskodawca nie wskazał w jaki sposób fakt zameldowania wpłynął na wynik głosowania, a w szczególności ile osób zostało zameldowane w lokalu, które mogły potencjalnie oddać głos na i czy fakt ten mógł wpłynąć na wynik głosowania i wynik wyborów, z uwagi na różnicę głosów oddanych na ww. a kolejnego kandydata na radnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca domagając się jego uchylecia. Skarżący zarzucił naruszenie art. 393 § 1 k.w. poprzez brak w postępowaniu komisarzy wyborczego i przewodniczących właściwych komisji wyborczych lub ich zastępców. W treści zażalenia podniósł dalsze okoliczności uzasadniające w jego ocenie uwzględnienie wniesionego protestu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Warunkiem merytorycznego rozpoznania protestu wniesionego przez uprawnionego wyborcę jest oparcie protestu na ustawowej podstawie. Decydujące znaczenie ma sformułowanie zarzutu w proteście, gdyż nie jest możliwa żadna forma procesowa uzupełnienia lub zmiany protestu. Z treści wymienionego protestu ma zatem wynikać zarówno uprawnienie podmiotu wnoszącego protest, sformułowany zarzut jak i dowody uzasadniające jego postawienie albowiem niedopuszczalne jest stosowanie art. 130 k.p.c. Podniesione dopiero w zażaleniu okoliczności, które uszczegółowiły podniesione w proteście zarzuty, pozostawały zatem bez wpływu na ocenę zaskarżonego orzeczenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji wydając zaskarżone postanowienie wziął pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy. Słusznie wskazał, że powołane przez niego niewłaściwe zachowanie polegające na ustawieniu własnego samochodu z plakatami w przeddzień i w dniu wyborów we wskazanym miejscu, osobiste namawianie wyborców do oddania głosów na jego osobę, wielokrotne przywożenie i przyprowadzeniu wyborców i wprowadzanie ich do lokalu wyborczego nie mieszczą się w znamionach przestępstw wymienionych

